

Nr 249.

Godkänd av första kammaren den 25 maj 1935.

Godkänd av andra kammaren den 25 maj 1935.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under åttonde huvudtiteln, punkten 90, gjorda framställning angående anslag till Universitetssjukhus: Understöd och ersättningar till serafimerlasarettet i Stockholm jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 66 och memorial nr 122.)

Till Konungen.

I den till riksdagen avlåtna, den 4 januari 1935 dagtecknade propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1935/1936 har Kungl. Maj:t under åttonde huvudtiteln (punkt 90 av det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag) föreslagit riksdagen att till Universitetssjukhus: Understöd och ersättningar till serafimerlasarettet i Stockholm för budgetåret 1935/1936 anvisa ett anslag av 661,000 kronor.

I två inom riksdagen väckta likalydande motioner (I: 14 och II: 42) har hemställts, att riksdagen ville bevilja en av direktionen för serafimerlasarettet begärd lönereglering för sysslomannen och de underordnade läkarna vid detta sjukhus och för detta ändamål höja det av Kungl. Maj:t för budgetåret 1935/1936 till understöd och ersättningar till serafimerlasarettet begärda anslaget 661,000 kronor med 35,500 kronor till 696,500 kronor.

I likhet med departementschefen finner riksdagen, att serafimerlasarettets ekonomiska förhållanden och därmed sammanhängande organisatoriska spörsmål motivera en närmare utredning genom statsmakternas försorg. Denna utredning lärer, på sätt departementschefen ställt i utsikt, böra bedrivas på sådant sätt, att därav eventuellt föranlett förslag kan föreläggas 1936 års riksdag.

Från direktionens över serafimerlasarettet sida föreligga förslag till lönereglering för dels de underordnade läkarna, dels sysslomannen, dels ock sådan biträdes- och ekonomipersonal, för vilken vid bland annat Stockholms stads och Stockholms läns sjukhus gäller kollektivavtal. Departementschefen har funnit starka skäl anförda för en lönereglering för de underordnade läkarna och för sysslomannen. Förslagen härutinnan har emellertid departementschefen funnit vara av den art, att de borde tagas under omprövning vid ovannämnda utredning angående serafimerlasarettets ekonomi m. m. Departementschefen har därför icke ansett sig i detta sammanhang böra framlägga förslag om reglering av lönerna för ifrågavarande personal. Däremot har departementschefen funnit skäl

föreligga för att redan nu beräkna medel till reglering av lönerna för den ovannämnda biträdes- och ekonomipersonalen. De härav för staten uppkommande merkostnaderna hava för nästkommande budgetår beräknats till 36,000 kronor.

I motionerna I:14 och II:42 har hemställts, att jämväl den för de underordnade läkarna och för sysslomannen föreslagna löneregleringen måtte genomföras redan från och med budgetåret 1935/1936. För detta ändamål har en höjning av här ifrågakvarande anslag med 35,500 kronor begärts.

Riksdagen finner goda skäl anförda för att, så snart omständigheterna det medgiva, löneregleringar komma till stånd för de i direktionens skrivelse omförmälda befattningshavarna vid serafimerlasarettet. Emellertid håller riksdagen före, att fråga om löneregleringar med så betydande ekonomiska konsekvenser för statsverket, som de vid serafimerlasarettet ifrågasatta, icke lämpligen böra behandlas utan sammanhang med den omfattande utredning av frågan om serafimerlasarettets ekonomi m. m., som av departemtschefen ställts i utsikt och om vars behövlighet jämväl riksdagen är övertygad. Med hänsyn härtill finner sig riksdagen, såvitt angår den ifrågasatta löneregleringen för underläkarna och sysslomannen, böra uttala sin anslutning till den uppfattning beträffande lönereglering för nämnda befattningshavare redan nu, som intagits av departemtschefen. Riksdagen kan emellertid icke finna annat än att den av direktionen begärda och av departemtschefen tillstyrkta löneregleringen för viss biträdes- och ekonomipersonal är av den betydelse för lasarettets ekonomiska förhållanden och för statsverkets utgifter för lasarettet, att jämväl denna fråga bör upptagas till avgörande först då berörda utredning föreligger. Ett definitivt ståndpunktstagande till denna lönereglering redan nu finner riksdagen kunna föregripa det resultat, vartill utredningen kan komma.

Å andra sidan har riksdagen av den i ärendet förebragta utredningen funnit avlöningsförhållandena för de i direktionens över serafimerlasarettet skrivelse omförmälda befattningshavarna vara sådana, att en rättelse härutinnan synes böra omedelbart vidtagas. Även om, på sätt riksdagen framhållit som önskvärt, den i utsikt ställda utredningen bedrivs på sådant sätt, att därav eventuellt föranlett förslag kan föreläggas 1936 års riksdag, synes rättvisa och billighet kräva, att åtgärder redan nu vidtagas för en förbättring av här förevarande befattningshavares ställning, utan att resultaten av berörda utredning avvaktas. Härvid måste givetvis tillses, att icke statsmakternas handlingsfrihet vid bedömandet av ett framtida utredningsförslag rörande serafimerlasarettet i förväg bindes. Vad riksdagen här beslutat får alltså endast betraktas som ett provisorium för budgetåret 1935/1936.

För tillgodoseende av nu angivna synpunkter har riksdagen, efter vägran mot varandra av olika föreliggande möjligheter, funnit sig böra framlägga följande förslag. De av direktionen förordade löneregleringarna

hava för statsverkets del beräknats draga en sammanlagd kostnad av (35,500 + 36,000) 71,500 kronor för år. Därest denna summa minskas till 60,000 kronor, synes en tillräcklig marginal bevaras för att förhindra ett föregripande av statsmakternas definitiva ställningstagande. Riksdagen ställer fördenskull nyssberörda belopp, 60,000 kronor, till Kungl. Maj:ts förfogande för nästkommande budgetår för beredande av provisorisk avlöningsförhöjning för här ifrågavarande befattningshavare.

Det av Kungl. Maj:t för nästkommande budgetår äskade anslaget uppgår, därest från detsamma drages det för lönerreglering för viss biträdes- och ekonomipersonal beräknade beloppet, till (661,000 — 36,000) 625,000 kronor. Lägges till nämnda summa det av riksdagen för provisorisk avlöningsförhöjning anvisade beloppet, 60,000 kronor, skulle riksstatsanslaget för budgetåret 1935/1936 behöva upptagas med (625,000 + 60,000) 685,000 kronor. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela beslut rörande storleken av de belopp, med vilka den provisoriska avlöningsförhöjningen kan bära utgå för olika kategorier av befattningshavare, ävensom beträffande de bestämmelser i övrigt, som i här förevarande hänseende kunna visa sig vara av behovet påkallade.

I detta sammanhang vill riksdagen — som utgår från att vid merberörda utredning jämväl kommer att till ingående prövning i hela dess vidd upptagas fråga om det nu föreliggande behovet av läkare vid serafimerlasarettet — framhålla, att vid berörda utredning om läkarebehovet om möjligt torde bära göras en uppdelning mellan sådana läkartjänster, som äro erforderliga för sjukvårdens behöriga upprätthållande, och sådana, som mera kunna betraktas såsom inrättade för fortsatt läkarutbildning vid serafimerlasarettet på grund av dettas ställning som undervisningssjukhus.

Mot vad i övrigt under här förevarande punkt föreslagits har riksdagen icke funnit anledning till erinran.

Riksdagen får alltså anmäla,

att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag ävensom ovannämnda motioner (I: 14 och II: 42), till *Universitetssjukhus: Understöd och ersättningar till serafimerlasarettet i Stockholm* för budgetåret 1935/1936 anvisat ett anslag av 685,000 kronor, därav 60,000 kronor skola i enlighet med de närmare bestämmelser, som av Kungl. Maj:t meddelas, användas till provisorisk avlöningsförhöjning under budgetåret 1935/1936 för i statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för den 4 januari 1935 under punkt 90 omförmälda underordnade läkare, syssloman samt viss biträdes- och ekonomipersonal vid serafimerlasarettet.

Stockholm den 25 maj 1935.

Med undersätlig vördnad.